

ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΕΦΕΤΗ ΓΙΑΝΝΗ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

Ο Εφέτης Γιάννης Ευαγγελάτος παραιτήθηκε τον Φεβρουάριο του 2026 και έγινε αποδεκτή με Προεδρικό διάταγμα στις 16 Φεβρουάριο του 2026. Στην συνέχεια δημοσιοποιήθηκε στις 20 Φεβρουάριου του 2026, όπου αναφέρονται οι λόγοι της αποχώρησης του από το Δικαστικό Σώμα. Την Λειτουργία της Δικαιοσύνης, ζητήματα Συνταγματικότητας νόμων, διάκρισης Εξουσιών, Συνταγματική προστασία των συντάξεων, στις περικοπές και στα όρια τους, στην συμμόρφωση της Πολιτείας στις αποφάσεις των Ανωτάτων Δικαστηρίων (ΣΤΕ), του Αρείου Πάγου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, για την απόδοση των αναδρομικών του 11μηνου 2015-2016.

Οι Συντάξεις θεωρούνται περιουσιακό δικαίωμα και προστατεύονται από το (άρθρο 22-κοινωνική ασφάλιση) και από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

Αναφέρει ότι οι επανειλημμένος περικοπές δεν μπορεί να είναι απεριόριστες, αλλά πρέπει να διέπονται από την αρχή της αναλογικότητας, και δεν πρέπει να οδηγούν στην υποβάθμιση μιας αξιοπρεπούς διαβίωσης.

Στην εισφορά αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΑΣ) ότι οι έκτακτες εισφορές δεν μπορεί να είναι μόνιμου χαρακτήρα χωρίς πολιτική σκέψη για επανεξέταση και χωρίς να ελέγχονται ως προς την συνταγματικότητα.

Τέλος για την κατάργηση της 13ης και 14^{ης} σύνταξης και αντικατάσταση αυτών με επιδόματα, δημιουργεί ζητήματα ισότητας και επάρκειας παροχών, καταλήγοντας ότι το κράτος μπορεί να κάνει δημοσιονομικές παρεμβάσεις, αλλά οι συνταξιούχοι έχουν συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα που δεν μπορεί να περιορίζονται πέρα από ορισμένα όρια.

Συμπερασματικά αποφαινεται ότι η εισφορά αλληλεγγύης δεν είναι κανονική ασφαλιστική εισφορά, αλλά επιβάρυνση φορολογικού χαρακτήρα. Επεβλήθηκε ως έκτακτο μέτρο, αλλά στην πράξη παγιώθηκε ως

μόνιμη επιβάρυνση. Παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας και δημιουργεί διπλή φορολογική επιβάρυνση στους Συνταξιούχους.

Θίγει την προστασία της περιουσίας των Συνταξιούχων που προβλέπεται από το άρθρο (1Π.Π.Π.-ΕΣΔΑ). Πρώτο πρόσθετο πρωτόκολλο του Ευρωπαϊκού δικαστηρίου δικαιωμάτων του ανθρώπου. Αναφέρετε ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο έχει δικαίωμα στην ειρηνική απόλαυση της περιουσίας του. Κανείς δεν μπορεί να στερήσει την περιουσία του εκτός αν υπάρχει σοβαρός λόγος και κίνδυνος του δημοσίου συμφέροντος όπου το κράτος επιβάλλει προσωρινού χαρακτήρα επιπλέον φόρους και εισφορές, αλλά έχει την Συνταγματική υποχρέωση να προστατεύσει την κινητή και ακίνητη περιουσία και όλα τα ασφαλιστικά δικαιώματα όταν αυτά έχουν θεμελιωθεί.

Και καταλήγει ότι μετά την έξοδο από τα μνημόνια έπρεπε να καταργηθεί. Για το 2026 και μετά θεωρεί ότι η τιμαριθμοποίηση σε συνδυασμό με τις αυξήσεις δημιουργούν παράδοξο αποτέλεσμα, επιβαρύνοντας κυρίως τις μεσαίες και ανώτερες συντάξεις, λειτουργώντας ως μόνιμος μηχανισμός δημοσιονομικής συγκράτησης.

Για την χειραγώγηση της Δικαιοσύνης και της παραβίασης των άρθρων και νόμων που ορίζει το σύνταγμα ως προς την διάκριση των Εξουσιών, δηλώνει πως μόνο από τύχη η σύμπτωση μπορείς να βρεις το δίκιο σου και μάλιστα με τον κίνδυνο να είναι ήδη αργά, αφού το δίκαιο, ως αγαθό πρέπει να απονέμεται άμεσα κάτι που σπάνια συμβαίνει.

Για να ανατείλει ξανά ο ήλιος της Δικαιοσύνης (θέλει δουλειά πολύ) και ίσως χρειάζεται να καώ εγώ να καείς και εσύ για να γίνουν τα σκοτάδια λάμψη, όχι ως πράξη αυτοθυσίας, αλλά ως έμπρακτη δήλωση αυτοσεβασμού και ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ και ως απόφαση να μην συμβιβαστείς με το ελάχιστο, όταν σε οφείλουν το μέγιστο. Και καταλήγει.

Όσοι αγάπησαν αυτό το λειτούργημα και όσοι το υπηρέτησαν με σθένος και αυταπάρνηση από όποια θέση και αν βρίσκονται πλέον, δεν πρέπει να το αφήσουν να ολισθαίνει. Άλλωστε το Δίκαιο δεν είναι απλώς μια στείρα γνώση. Είναι κάτι που είτε το έχεις μέσα σου είτε όχι. Αν το έχεις μέσα σου δεν μπορεί να το στερηθείς ποτέ. Όποιον δρόμο και αν ακολουθήσεις

όπου και αν σταθείς, θα είναι πάντα μαζί σου, αφού ότι είναι αληθινό είναι και παντοτινό.

Στο τέλος κάθε μέρας θα είσαι πραγματικά ευτυχισμένος μόνο αν μπορείς να απαντάς καταφατικά στο ερώτημα.

«ΑΠΟΔΟΘΗΚΕ ΔΙΚΑΙΩΣΥΝΗ;»